

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urtos/2/2021
Identifikačné číslo spisu:	4020200517
Dátum vydania rozhodnutia:	11.05.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:4020200517.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudkýň JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. mája 2021 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného Q. T., v konaní o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného Q. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 24. marca 2021, sp. zn. 2 Ntc 24/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Q. T. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 24. marca 2021, sp. zn. 2 Ntc 24/2020, podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. žiadosť odsúdeného Q. T. (ďalej aj „odsúdený“ alebo „sťažovateľ“) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 31. marca 2020, sp. zn. 2 Ntc 2/2020, a rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 31. marca 2020, sp. zn. 2 Ntc 3/2020, zamietol.

Odsúdený Q. T. podal proti rozhodnutiu krajského súdu sťažnosť ihneď po vyhlásení rozhodnutia na verejnom zasadnutí dňa 24. marca 2021. Sťažnosť písomne neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený preskúmal na podklade sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas (§ 186, § 187 Tr. por.), správnosť výrokov napadnutého rozhodnutia i konanie predchádzajúce týmto výrokom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 31. marca 2020, sp. zn. 2 Ntc 2/2020, bol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 396/2019 Z. z. (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) uznaný s jeho vykonaním na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň zo 17. júla 2019, sp. zn. 55 Hv 89/19p, právoplatný 17. septembra 2019, ktorým bol občan

Slovenskej republiky Q. T. uznaný vinným z prečinu krádeže za účelom zárobku podľa § 127, § 130 ods. 1, prvý prípad, rakúskeho Trestného zákonníka, na skutkovom základe v rozsudku uvedenom, a ktorým bol podľa § 130 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov (549 dní) (výrok I.). Krajský súd vyslovil, že podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bude odsúdený Q. T. vo výkone trestu pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (výrok II.).

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 31. marca 2020, sp. zn. 2 Ntc 3/2020, bol na území Slovenskej republiky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. uznaný rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 24. októbra 2016, sp. zn. 161 Hv 66/16f, právoplatný 28. októbra 2016, ktorým bol občan Slovenskej republiky Q. T. uznaný vinným pre trestný čin krádeže za účelom zárobku, čiastočne vlámaním podľa § 127, § 129 ods. 1, č. 2, č. 3, § 130 ods. 1, prvý prípad, rakúskeho Trestného zákonníka, na skutkovom základe v rozsudku uvedenom, a ktorým bol podľa § 130 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka odsúdený na 15 (pätnásť) mesiacov trestu odňatia slobody, z toho 10 (desať) mesiacov podmienene a 5 (päť) mesiacov nepodmienene (výrok I.). Krajský súd vyslovil, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. trest uložený Krajským súdom pre trestné veci Viedeň z 24. októbra 2016, sp. zn. 161 Hv 66/16f, právoplatný 28. októbra 2016, v spojení s uznesením Krajského súdu pre trestné veci Viedeň zo 17. júla 2019, sp. zn. 55 Hv 89/19p, právoplatný dňa 17. septembra 2019, vo výmere 10 (desať) mesiacov sa vykoná na území Slovenskej republiky (výrok II.), a podľa § 517 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bude odsúdený Q. T. vo výkone trestu pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (výrok III.).

Q. T. bol na území Slovenskej republiky (z územia Rakúskej republiky) odovzdaný dňa 12. novembra 2020, v rovnaký deň nastúpil výkon trestu vo veci sp. zn. 2 Ntc 2/2020 a sp. zn. 2 Ntc 3/2020.

Uznesením Krajského súdu v Nitre z 15. decembra 2020, sp. zn. 2 Ntc 2/2020, právoplatným 31. decembra 2020, bolo odsúdenému podľa § 18 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z., § 45 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., § 414 ods. 1 Tr. por. do trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň zo 17. júla 2019, sp. zn. 55 Hv 89/19p, započítané zadržanie, vyšetrovacía väzba a výkon trestu v Rakúskej republike, spolu v časovom rozmedzí od 13. júna 2019 do 12. novembra 2020.

Krajskému súdu v Nitre bola dňa 19. novembra 2020 doručená žiadosť odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Po zabezpečení relevantných podkladov pre rozhodnutie, uskutočnení verejného zasadnutia (formou videokonferencie s Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou) a vypočutí odsúdeného 24. marca 2021, krajský súd rozhodol napadnutým uznesením tak, že žiadosť Q. T. o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Najvyšší súd ako súd sťažnostný v tomto konaní posudzoval otázku, či záver obsiahnutý v napadnutom uznesení bol z hľadiska aplikovaných zákonných ustanovení správny. Dospel k tomu, že súd prvého stupňa postupoval správne, ak odsúdeného z výkonu trestu podmienene neprepustil. Najvyšší súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na tieto poukazuje a s ohľadom na to, že rozhodnutie súdu prvého a druhého stupňa tvoria z významového hľadiska jeden celok, nebude ich už jednotlivo opakovať (I. ÚS 336/2016, III. ÚS 447/2016). Na zdôraznenie ich správnosti dodáva nasledovné:

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

- b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
- c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienечne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Inštitút podmienечného prepustenia je inštitútom mimoriadnym, ktorý je možné využiť a aplikovať len za splnenia zákonom stanovených podmienok. Odsúdený nemá automaticky nárok na podmienечné prepustenie. Zákon ponecháva na úvahu súdu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Zmyslom podmienечného prepustenia nie je, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu. Podmienечné prepustenie je na mieste v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho správania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, pričom význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení. Cieľom podmienечného prepustenia je motivovať odsúdeného k zmene života a k tomu, aby svojím správaním a plnením povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie. Ak bol dosiaľ vykonanou časťou trestu už dosiahnutý jeho účel, je ďalší jeho výkon nepotrebný.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že Q. T. má v Registri trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „Register trestov“) desať záznamov. Záznamy spadajú postupne do obdobia rokov 2009, 2012, 2013, 2014, 2016, 2017 (dvakrát), 2019 (dvakrát), 2020, pričom prvý z nich zahŕňa odsúdenie so statusom mladistvý a päť záznamov sa týka trestnej činnosti páchanej mimo územia Slovenskej republiky. Čo sa týka charakteru trestnej činnosti, výrazne prevažuje majetková trestná činnosť (v ôsmich prípadoch bol zaznamenaný trestný čin krádeže), Q. T. však bol odsúdený aj pre trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. (ako mladistvý) a posledné odsúdenie z roku 2020 (v Rakúskej republike) spadá do spoločnej kategórie trestných činov označenej: „Hrubý nátlak, nátlak, šikanovanie, obťažovanie alebo útok psychologického alebo emocionálneho charakteru“. Odsúdený je recidivistom v oblasti majetkovej trestnej činnosti, ktorú páchal nielen na území Slovenskej republiky, ale aj mimo nej (najmä na území Rakúskej republiky). Z Registra trestov ďalej vyplýva, že vo veci Okresného súdu Komárno, sp. zn. 11 T 59/2013 bol Q. T. z výkonu trestu odňatia slobody podmienечne prepustený 19. septembra 2013 so skúšobnou dobou dva roky a probačným dohľadom v trvaní dva roky, výkon zvyšku trestu však bol nariadený, teda odsúdený sa v skúšobnej dobe podmienечného prepustenia neosvedčil a trest si vykonal (2015).

Z hodnotenia predloženého riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (ďalej aj „Ústav“) z 12. januára 2021 je zrejmé, že odsúdený sa v Ústave nachádza od 1. decembra 2020 po jeho premiestnení z iného ústavu za účelom ďalšieho výkonu trestu. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu v predchádzajúcom ústave nebolo bližšie hodnotené, nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný a nebol ani pracovne zaradený. Po týždennom pobyte v nástupnom oddiele v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou bol premiestnený

na oddiel s diferenciačnou skupinou „C“, v ktorej sa nachádza doposiaľ (podľa § 14 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 3. septembra 2008 č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody, v znení neskorších predpisov, do diferenciačnej skupiny „C“ v ústave s minimálnym stupňom strázenia sa umiestni odsúdený, ak a) neplní program zaobchádzania, b) opakovane sa počas výkonu väzby alebo výkonu trestu dopustil disciplinárneho previnenia, c) to odporúča záver psychologického vyšetrenia). Správanie a vystupovanie počas pobytu v tomto Ústave bolo hodnotené ako dosahujúce požadovanú úroveň, bez negatívnych poznatkov, pri rešpektovaní príkazov a nariadení, udržiavaní primeraného poriadku, osobnej hygieny a starostlivosti o zovňajšok. Odsúdený nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný, počas výkonu trestu neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz, ani iné formy vzdelávania. Je pracovne zaradený od 8. decembra 2020 na pracovisku s dohľadom, jeho pracovná morálka však nie je bližšie hodnotená. Odsúdený sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti priestorov Ústavu. Nie je zaradený do skupinových foriem práce, je mu venovaný individuálny prístup so zameraním na dôsledné dodržiavanie ústavného poriadku, časového rozvrhu dňa, ustrojenosti a hygieny. V individuálnej práci je vedený ku kritickejšiemu prehodnocovaniu doterajšieho spôsobu života a k osvete závislosti. Z dôvodu krátkosti času však nie je podľa vyjadrenia možné objektívne a komplexne hodnotiť plnenie predmetných cieľov. Odsúdený je slobodný, bezdetný, jeho rodičia už nežijú, počas výkonu trestu kontakt udržiaval s bratrancom a kamarátkou. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania nepriaznivá s poukazom na to, že odsúdený je bez vzdelania, dlhodobo bez riadneho zamestnania, vyskytuje sa u neho opakovaná trestná činnosť, ústavná výchova a drogová závislosť. Na základe čiastočného splnenia podmienok pre podmiennečné prepustenie riaditeľ Ústavu odporúča odsúdeného prepustiť s dohľadom.

Z hodnotenia Justičného ústavu Sonnberg (ďalej aj „Ústav“), v ktorom si odsúdený pôvodne vykonával trest odňatia slobody na území Rakúskej republiky, datovaného 3. februára 2021, vyplýva, že Q. T. bol do tohto Ústavu premiestnený dňa 21. októbra 2019 za účelom ďalšieho výkonu trestu. Následne od 17. marca 2020 do 6. júla 2020 bol premiestnený do Justičného ústavu Göllersdorf, odkiaľ bol pre odmietanie pracovať umiestnený naspäť do Justičného ústavu Sonnberg, bol preto tzv. zavinene nezamestnaný. Ústav správanie odsúdeného súhrnne označil ako veľmi zlé. Poukázal na to, že dňa 13. januára 2020, 13. júla 2020, 30. júla 2020, 21. septembra 2020 bol Q. T. potrestaný peňažnou pokutou pre nové tetovanie, odmietnutie práce, neposlúchnutie nariadenia, nedovolenú držbu a hromadenie liekov. Dňa 15. júla 2020 bol pre ohrozovanie spoluväzňa úradne napomenutý a bolo na neho podané trestné oznámenie, za čo bol dňa 8. októbra 2020 Krajským súdom Korneuburg odsúdený na podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní tri mesiace. Dňa 7. októbra 2020 bol pre neposlúchnutie nariadenia a pre odmietnutie testu drogy potrestaný domácim väzením a peňažnou pokutou. S ohľadom na všetky okolnosti, s poukazom na extrémne zlé správanie sa v rakúskom výkone trestu dokonca s opätovným odsúdením a s poukazom na špeciálno-preventívne a generálno-preventívne dôvody Ústav podmiennečné prepustenie odsúdeného nepodporil.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu dňa 24. marca 2021 bol odsúdený k podmiennečnému prepusteniu vypočutý. Uviedol, že doposiaľ mal len samé problémy, chcel by urovnať vzťahy s rodinou a zamestnať sa. Nemá vo vlastníctve žiadny byt ani dom, býval by v F. u strýka alebo v C. u tety a nevlastnej sestry. V rámci konečného návrhu uviedol, že v Rakúsku mal problémy, bol závislý na drogách, lieky užíval, nie však v stanovenom čase. Bol fyzicky napadnutý, preto sa bránil, za čo bol odsúdený. Žiadal o šancu, keďže toho má veľa za sebou. Vo výkone trestu dosiahol dvadsaťosem rokov, avšak chce sa zbližiť s rodinou. Zástupca Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou i prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra v rámci konečného vyjadrenia na verejnom zasadnutí navrhli žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnuť.

Vo vzťahu k formálnym podmienkam podmiennečného prepustenia treba uviesť, že odsúdený začal trest odňatia slobody uložený za prečiny, predstavujúci osemnásť a desať mesiacov, vykonávať na území Slovenskej republiky 12. novembra 2020. Pri súčasnom započítaní väzby a trestu v rozsahu šesťnásť mesiacov a dvadsaťdeväť dní by v zmysle § 66 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. dátum možného podmiennečného prepustenia pripadal na 13. august 2020. Odsúdený má v súčasnej dobe

odpykaný trest prevyšujúci zákonom predpísanú výmeru pre splnenie podmienok podmiennečného prepustenia.

Možno teda uzavrieť, že v prípade odsúdeného Q. T. boli splnené formálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (príslušná dĺžka už vykonaného trestu), konštatovať splnenie materiálnych podmienok (preukázanie polepšenia a predpoklad vedenia riadneho života) však nie je možné. Odsúdený prevažnú časť dosiaľ vykonaného trestu absolvoval v Rakúskej republike, v zariadení Justičný ústav Sonnberg, ktorý s ohľadom na extrémne zlé správanie odsúdeného podmiennečné prepustenie neodporúča. Z hodnotenia je evidentné, že odsúdený aj počas tak krátkeho obdobia, ktoré tam strávil (21. októbra 2019 až 12. novembra 2020 s výnimkou obdobia od 17. marca 2020 do 6. júla 2020), bol opakovane (šesťkrát) disciplinárne trestaný, z toho v jednom prípade bol odsúdený pre trestný čin. Dôvody uložených trestov sú rôznorodé, vykazujú však známky neprispôsobivosti, nerešpektovania pravidiel a nezájmu o zmenu životného postoja. Po premiestnení na územie Slovenskej republiky, kde Q. T. pokračoval vo výkone trestu, od 1. decembra 2020 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, bol síce hodnotený pozitívne, pôvodne s odporúčaním podmiennečného prepustenia s dohľadom, toto obdobie však ani podľa Ústavu nie je z hľadiska sledovaných cieľov objektívne hodnotiteľné. Odsúdený od premiestnenia vykazuje známky väčšej prispôsobivosti a určitého pozitívneho posunu smerom vpred (plní nariadenia a príkazy, udržiava poriadok, je pracovne zaradený, bez disciplinárnych trestov), tieto však nedosahujú taký charakter a časové rozmedzie, aby bolo v súčasnosti možné robiť závery o jeho polepšení, resp. o naplnení prevýchovného účelu trestu ešte predtým, než dôjde k jeho úplnému vykonaniu. Odsúdený je stále zaradený v diferenciacnej skupine „C“ v rámci minimálneho stupňa strázenia, počas výkonu trestu nedosiahol žiadne disciplinárne odmeny, neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania, aby doplnil absentujúce vzdelanie, individuálne je vedený ku kritickejšiemu prehodnocovaniu doterajšieho spôsobu života a k osvete závislostí, ktorých dosiahnutie pre krátkosť času nemožno objektívne hodnotiť. Ani resocializačná prognóza, ktorá pomocou určitých relevantných faktorov odráža pravdepodobnosť možného zlyhania po opätovnom zaradení sa odsúdeného do spoločnosti, nie je v tomto prípade priaznivá. Odsúdený sa v minulosti opakovane dopúšťal trestnej činnosti, ktorá postupom času naberala na intenzite. Išlo najmä o majetkovú trestnú činnosť, u ktorej sa vzhľadom na ostatné okolnosti dá predpokladať, že bola hlavným zdrojom príjmov odsúdeného. Odsúdený nemá vzdelanie a toto sa nesnažil si doplniť v rámci možností ani vo výkone trestu odňatia slobody. Dosiaľ nemal riadne zamestnanie, vo výkone trestu v Rakúskej republike sa odmietal zapojiť do pracovnej činnosti, na území Slovenskej republiky je pracovne zaradený len krátko (aj to s dohľadom), preto jeho pracovné návyky z dlhodobého hľadiska nemožno hodnotiť. Pracovné zaradenie po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu sa aj vzhľadom k tomu, že odsúdený nemá vyriešené svoje ďalšie smerovanie a spôsob zabezpečovania si základných potrieb, javí ako problematické, umožňujúce opätovne sklznúť k recidíve tak, ako tomu bolo doposiaľ, keď sa prevýchovný účinok nedosiahol ani opakovane ukladanými nepodmiennečnými trestami odňatia slobody. Bez povšimnutia by nemala v tejto súvislosti zostať ani skutočnosť, že odsúdený už v minulosti zlyhal (neosvedčil sa) v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia v inej trestnej veci, určenej mu za účelom preukázania schopnosti viesť na slobode riadny život. V jeho prípade sa teda inštitút podmiennečného prepustenia nejaví ako vhodný na dosiahnutie sledovaného cieľa. K predpokladu vedenia riadneho života po prepustení neprispieva ani fakt, že odsúdený v rámci svojho vyjadrenia nevedel presne uviesť, kde bude bývať (F., C.), pretože vlastné bývanie nemá. Je odkázaný na rodinu, túto otázku však dosiaľ nemá definitívne vyriešenú. Rodinné vzťahy po strate rodičov sú u odsúdeného nejasné, sám uviedol, že jeho hlavným cieľom je vzťahy urovnať a zbližiť sa s rodinou, nemožno teda hovoriť o pevnom rodinnom zázemí a otázna je aj finančná a psychická podpora rodiny, keďže vo výkone trestu udržiaval kontakt len s bratrancom a kamarátkou, pričom v otázke bývania sa orientuje na strýka, tetu a nevlastnú sestru. Rizikovým faktorom zostáva aj konštatovaná drogová závislosť.

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, a to tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr. zák.). Súčasťou individuálnej prevencie ako hlavného účelu trestu je

nielen prvok izolácie, ale v spojení s ním aj prvok prevýchovy, ktorý má zabezpečiť vedenie riadneho života odsúdeného a elimináciu recidívy. Najvyšší súd zastáva názor, že v predmetnej veci, vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, nie je možné rezultovať, že prvok prevýchovy v súčasnosti dosiahol požadovaný stupeň a že by sa od odsúdeného, v prípade jeho podmieneného prepustenia, dalo s najväčšou pravdepodobnosťou očakávať vedenie riadneho života. Sťažnostný súd je toho názoru, že trest dosiaľ nenaplnil svoj definitívny účel a jeho ďalší výkon je potrebný. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa, ktorého rozhodnutie považuje za zákonné a správne, nevzhliadol existenciu materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie sťažovateľa z výkonu trestu odňatia slobody v predmetnej veci, a jeho sťažnosť považoval za nedôvodnú, preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.